

Ugledni čas maja 2023. godine

Tema je - „**Mračni nagoni u ljudskoj prirodi kao stalna tema stvaralaštva**“.

Pred sam početak uglednog časa u konferencijskoj sali vlada prijatna atmosfera. Gotovo sva mesta su popunjena, a mnogobrojni učesnici se pripremaju za nastup. Po prvi put, prisutni su i roditelji par učenika. Ugledni čas bogat je raznovrsnim temama. Govori se o biografiji, bibliografiji i poetici Vilijama Šekspira kako i o radu skandinavskog pisca Ju Nesbea radi daljeg istraživanja njihovog istoimenog dela - „**Magbet**“ Vilijam Šekspir/Ju Nesbe.

Komparativna metoda predstavlja osnovno sredstvo istraživanja ova dva dela. Govori se i o večitosti zastupljenoj i sveprisutnoj ljudskoj sklonosti - manipulaciji, o ljubomori i najtamnijim nagonima ljudske prirode.

Mračni nagoni, slabosti i mane, navode čoveka da čini razna, gotovo nepojmljiva zlodela, - lat. *ambis ambi vocat* (jedan greh doziva drugi) ili kako to Nesbe kaže „Krv će krvlju biti plaćena“.

Još jedna od važnih tema ovog uglednog časa je upravo - Odakle ti nagoni i te sklonosti ka zlodelimu u čoveku, odnosno - „Odakle ljudsko zlo potiče?“

Ugledni čas obogaćen je i audio-vizuelnim sadržajem. Kada se govori o gradu u kome se odvija radnja Ju Nesbeovog „Magbeta“, učenici nam, na pametnoj tabli, predstavljaju svoju mapu tog grada, opisuju nam prostor i vreme u kome se književna radnja odvija.

Pored toga radi raznovrsnosti ispredavanog sadržaja, čas je obogaćen i glumačkim tačkama. Zanimljive i edukativne, glumačke tačke ostavljaju gledaoca zadivljenim. Glumačke tačke i delovi predavanja izvedeni su na dva jezika, značajna za razumevanje oba dela- engleskom i srpskom.

Pored čisto književno-teorijskih pojmova - prototekst i metatekst, sa kojima smo imali prilike da se upoznamo tokom izlaganja, ovo izlaganje bogato je i iskrenim razgovorom o filozofskim pitanjima o prirodi čoveka i njegovoj duši.

„Zlo je negacija ljudske prirode“ - jedna od učenica u delu svog izlaganja, kaže. Upravo je, po mom mišljenju, to poenta ovog uglednog časa -

prikazivanje dobrote kao jedinog pravog lica čoveka i upoznavanje sa posledicama koje zlo donosi čoveku koji ga čini.

Neizbežne mračne i tragične sudbine glavnih junaka oba dela treba da služe kao veliko upozorenje i podsetnik na katastrofe koje zlo donosi sa sobom.

Budući da su glavni junaci oba dela ljudi sa dubokim problemima, spremni da učine nezamisliva zlodela, nezaobilazno je pitanje - „Šta je to, u njima, pokretač za ono šta čine?”

U Šekspirovom „Magbetu” to bi mogle biti veštice koje svojim predskazanjima znatno utiču na dalje odluke i postupke glavnog junaka. Ako bismo veštice smatrali demonskim silama koje preuzimaju moć nad čovekom, da li je opravdano osobu koja je zlodela počinila osloboditi odgovornosti, smatrajući je obuzetom? - bilo je jedno od pitanja učenica koje su govorile o pitanju porekla zla.

Budući da je ovo pitanje bilo usmereno publici, najbolji odgovor na njega dala je profesorka filozofije - [parafraziram] „Demonske sile stalno kušaju čoveka, ali na njemu je da se odupre od iskušenja i ostane na pravom putu. Ma koliko iskušenja bila snažna, svaki čovek je slobodan da donese odluku da li će se odupreti grehu ili se prepustiti i dopustiti demonskim silama da ovladaju njime.”

Zatvarajući ugledni čas profesorka Danijela, osvrnula se na pojam zla kao večite teme stvaralaštva, pomenuvši večitu povezanost književnosti i ljudske prirode i prilici da različita aspekte života i profile ljudi doživimo kroz, vekovima sakupljano, književno iskustvo.

Bogati sadržaj ovog časa, dovodi nas do zaključka da je zlo bezvremeni problem ljudskog bića ali da je na nama da mu se odupremo, da bismo izbegli tragične sudbine junaka iz pomenutih romana i svet učinili prihvatljivijim mestom za život.

Iako oduvek prisutno, svako zlo mora imati svoj kraj. Ono ne može opstati u svetu u kome je predviđeno da samo dobrota bude večna.